

delingschef i Spidsen for det. Man vil kun give Udtryk for, at Pressetjenestens Arbejde i Virkeligheden skal komme begge Afdelinger til gode; og Pressetjenestens Omfang, Vigtighed og Betydning anerkendes derved, at Pressebureauet stilles direkte under Direktøren. Derved giver man netop Udtryk for, at man anser Pressetjenestens Virksomhed for ligestillet med det Arbejde, der gøres i den økonomisk-politiske og i den politisk-juridiske Afdeling.

Hvad angaar Ministeriets Raadgiver i Folkeret, foreslaar Udvalget, at Raadgiveren i Folkeret skal fungere under Direktøren i Udenrigsministeriet indtil Udgangen af Marts 1929. Udvalget er fuldstændig enig om, at det ikke kan anses for nødvendigt at opretholde denne Post som en selvstændig normeret Tjenestemandsstilling; i saa Henseende kan Udvalget enstemmigt tiltræde de Udtalelser, der herom er fremsat i Administrationskommissionens fjerde Betænkning. Udvalget maa mene, at med det Apparat, der nu er stillet til Raadighed for Ministeriet, disponerer dette over saa mange fuldt ud juridisk uddannede Tjenestemænd, at disse for langt de fleste løbende Sagers Vedkommende bør kunne foretage den fornødne folkeretlige Behandling i de respektive Kontorer. Forholdet bliver jo dette, at naar selve Folkeforbundskontoret nedlægges, og de hidtil under dette henlagte Sager fordeles paa de øvrige Afdelinger og disses respektive Kontorer, vil det daglige Arbejde, der hidtil har paahvilet Ministeriets Raadgiver i Folkeret i dennes Egenskab af Afdelingschef paa dette Omraade, Leder af Folkeforbundskontoret, i høj Grad formindskes; og Udvalget maa mene, at i Almindelighed bør det forudsættes, at Chefen for den politisk-juridiske Afdeling kan gøre Fyldest som Ministeriets Raadgiver i Folkeret, en Opfattelse, der ogsaa fra forskellige Sider blev udtalt under Kommissionsbehandlingen i 1919—1921, kun med den Forskel, at den Gang mente man, at det skulde være Retsafdelingens Chef, hvem disse Kvalifikationer burde kræves af. Da Retsafdelingen jo nu forsvinder og for en stor Del — for den alt overvejende Del — gaar op i den politisk-juridiske Afdeling, er derfor den Opfattelse, Udvalget her giver Udtryk for, i fuldkommen Overensstemmelse med Forenklingskommissionens

Betænkning og i Virkeligheden kun en Genoptagelse af Synspunkter, der kom til Orde under Kommissionsbehandlingen 1919—1921. Ministeriet vil i alle vigtige Tilfælde kunne indhente Responsa fra sagkyndig Side.

Jeg ønsker at benytte Lejligheden til at sige, at det ikke er nogen som helst Tvivl underkastet, at den nuværende Raadgiver i Folkeret ved mange Lejligheder har gjort endog særdeles god Fyldest, og at det, som den enstemmige Opfattelse i Udvalget har samlet sig om — som der ogsaa klart er givet Udtryk for i Betænkningen —, er dikteret af en nøje Overvejelse af alle Forhold, som ikke mindst i en Nedskæringstid bør tages i Betragtning. Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at understrege Betydningen af, at der i videst muligt Omfang i Udenrigsministeriet uddannes Specialister, et Forhold, der naturligvis ikke alene gælder med Hensyn til Folkeretten, men i lige saa fuldt Omfang med Hensyn til den almindelige Politik og Økonomi.

Medens imidlertid Lovforslaget i øvrigt gaar ud paa — paa ganske faa Undtagelser nær —, at de Stillinger, som der i Fremtiden ikke mere vil være Hjemmel for, skal være nedlagt til 1. April 1928, har man fundet det rimeligt at indrømme Ministeriet en længere Afviklingsfrist med Hensyn til Nedlæggelse af Embedet som Raadgiver i Folkeret og foreslaar derfor, at den nuværende Raadgiver i Folkeret fungerer indtil Udgangen af Marts 1929.

Hvad i øvrigt de forskellige Besparelser, der kan opnaas ved Simplificering i Forretningsgangen, vedrører, skal jeg nøjes med at henvise til det herom i Betænkningen i Tilslutning til Administrationskommissionens Indstilling udtalte.

Med Hensyn til Lovforslagets § 2 slutter Udvalget sig til det Forslag, der herom var stillet af den højtærede Minister. Forslaget gaar jo ud paa, at det ved Loven af 1921 oprettede Erhvervsraad skal udgaa. Der har fra forskellige Side i Udvalget været tilstræbt en anden Ordning; man havde ønsket at give Erhvervsraadet en mere begrænset Sammensætning, der udelukkende tog Sigte paa at repræsentere de forskellige Eksporterhvervsinteresser, i Haab om, at en saaledes ændret og mere begrænset Sammensætning vilde gøre Erhvervs-